

ГРАД СОМБОР

www.sombor.rs

**ЈАВНА НАБАВКА: КОНКУРС ЗА ДИЗАЈН- Урбанистичко-архитектоски конкурс за израду
идејног решења „Трга уметности“ у Сомбору**

**КОНКУРС ЗА ДИЗАЈН
- Јавна набавка бр. 404-167/2019-VIII -**

Рок за подношење понуда	23.09.2019. године до 11,00 часова
Јавно отварање понуда	23.09.2019. године у 11,30 часова

Сомбор
јун, 2019. године

1. УПУТСТВО ЗА ПРИПРЕМУ КОНКУРСНОГ РАДА

САДРЖИНА КОНКУРСНЕ ДОКУМЕНТАЦИЈЕ

Конкурсна документација је скуп докумената, задатака, података и услова који се достављају Учесницима као основ за израду конкурсног рада.

Конкурсна документација садржи ближа методолошка објашњења и техничка упутства за припрему Конкурсног рада, начин паковања и предаје.

Конкурсна документација садржи:

- услове конкурса који су дефинисани чланом 35. Правилника о начину и поступку за расписивање и спровођење урбанистичко-архитектонског конкурса, а који су дати у Позиву за учешће на конкурс за дизајн и детаљно описани у овој Конкурсној документацији;
- Конкурсни задатак.

Конкурсну документацију учесници конкурса могу преузети без надокнаде са Портала јавних набавки Управе за јавне набавке и са интернет страници Наручиоца.

Конкурсни задатак је скуп докумената, графичких, текстуалних и нумеричких прилога којим се утврђује област, циљеви Конкурса, обим рада, методе, правила и стандарди, које треба да испуни конкурсним радом понуђено решење.

АНОНИМНОСТ У ПОСТУПКУ

Анонимност се мора поштовати у поступку конкурса за дизајн.

Учесници конкурса су анонимни до објављивања резултата конкурса.

Анонимност се нарочито обезбеђује забраном изношења претпоставки о идентитету учесника конкурса. Ова забрана се односи на сва лица која учествују у поступку како код расписивача (Града Сомбора), тако и међу учесницима конкурса.

ОПИС И ЗАХТЕВ У ВЕЗИ ДИЗАЈНА КАО И НАЧИН И РОК ЗА ПРЕДАЈУ ДИЗАЈНА:

Предмет конкурса: Израда Идејног решења на урбанистичко-архитектонском конкурс за уређење „Трга уметности“ у Сомбору.

Тип конкурса:

- По врсти конкурс је **отворен**.
- Према задатку конкурс је **идејни**.
- По облику конкурс је **једностепени**.
- Према начину и предаји рада конкурс је **анониман**.

ЦИЉ КОНКУРСА

Циљ Конкурса је да се добију најбоља идејна решења за уређење новопланиране јавне површине-пешачке зоне „Трга уметности“.

ВАЖЕЋИ НОРМАТИВИ

Предложена решења треба у свему да одговарају нормативима и стандардима из области грађевинарства и да буду израђена у складу са Законом о планирању и изградњи („Службени гласник РС”, бр. 72/09, 81/09, 64/10 – Одлука УС, 24/11, 121/12, 42/13 – Одлука УС, 50/13 – Одлука УС, 98/13 – Одлука УС, 132/2014, 145/2014 и 83/2018).

ОПШТИ ПОДАЦИ О ЛОКАЦИЈИ, УРБАНИСТИЧКИ ПАРАМЕТРИ И ПРОГРАМСКИ УСЛОВИ:

Општи подаци о локацији и обухват:

Конкурсом је обухваћен простор у централној зони града Сомбора.

Предметна локација налази се у оквиру заштићене културно- историјске целине „Венац“.

Парцеле на којима се планира уређење су део катастарских парцела бр. 3918/1 и 3919 к.о.Сомбор I.

Укупна површина ширег обухвата конкурса износи цца 66.954,00 m² а површина простора детаљне разраде- просотра обраде цца 1.9191,00 m² и планирана је према важећој планској документацији за јавну површину- пешачку зону- „Трг уметности“.

Простор детаљне разраде- простор обраде је у непосредном окружењу следећих објеката: Народног позоришта, Градске библиотеке „Карло Бијелицки“ и Грашалковићеве палате. Сви наведени објекти су у Студији заштите културно историјске целине Покрајинског завода за заштиту споменика културе Петроварадин евидентирани као заштићена културна добра од великог значаја.

Народно позориште Сомбор – професионална установа културе која се бави музичко-сценском делатношћу. Прва представа у згради сомборског позоришта изведена је 1882. године. Стално професионално позориште делује од 1946. године, а 1952. године прераста у Народно позориште. Има две сцене: Велику сцену, чије гледалиште има 330 места и Малу сцену (Студио 99) чије гледалиште има 100 места. На репертоару су заступљени домаћи савремени и класични писци и страни савремени писци и класици, као и представе за децу. Због квалитета својих представа, о чему сведоче бројне награде и учешћа на свим престижним фестивалима у земљи и иностранству, Народно позориште Сомбор има статус једног од најбољих у региону. Организатор је регионалног фестивала Позоришни маратон.

Градска библиотека “Карло Бијелицки” делује од Генералне скупштине Удружења одржане 1859. године. Она је Матична библиотека Западнобачког округа, што укључује укупно 65 библиотека и библиотечких јединица у Сомбору, Апатину, Кули и Оџацима. Има девет одељења, 14 огранака и Књиговезницу. Њено књижевно благо броји преко 351.602 примерака, укључује Збирку раритета од 309 књига, међу којима је најстарија Зборник Божицара Вуковића, штампан у Венецији 1538. године. Целину своје делатности Библиотека крунише издаваштвом које чине: часопис за културу “Домети”, Библиотека Вељкови дани, Библиотека Вељкова голубица и књижевна едиција “Голуб”. Библиотека организује и бројне манифестације: “Вељкове дане”, “Дан Лазе Костића”, “Сомборски књижевни фестивал”, “Подунавске дане Јаноша Херцег”, промоције, изложбе, радионице, библиотечке семинаре и конгресе.

Грашалковићева палата

Историјат здања Грашалковићеве палате:

„Управа коморских добара у Бачкој добила је, убрзо након елибертације Сомбора, плац преко пута Градске куће и 24. јула 1750. г. на овом месту свечано је постављен камен темељац будуће зграде Коморске администрације (*Domus cameralis*). Уз камен је постављен и уломак светог крста из Јерусалима, као и два сребрна новчића и један златник. Сомборски Магистрат приложио је 500 форинти за изградњу зграде, исто колико је платио и за откуп Градске куће од удове сомборског капетана грофа Јована Бранковића.

Постављању камена темељца присуствовали су бачки коморски администратор Франц Јозеф Редл, са сарадницима, као и први судија (градоначелник) Сомбора Мартин Парчетић, са сенаторима.

Најзаслужнији за подизање овог здања био је тадашњи бачки коморски администратор Франц Јозеф Редл, али је здање касније понело име његовог надређеног, моћног и утицајног председника Угарске краљевске коморе (*Camera regia Hungarica*)¹ грофа Антона Грашалковића, па је и на стубовим испред степеништа остављен натпис:

INSIG HIS AUTHOR STRVCTVRA ANTONIUS COMIS A GRASSALKOVICS PROPRIO ST HOC FULCIVIT CVQQ GILLO.

Пространа барокна једносратница саграђена у облику обрнутог слова L довршена је, изгледа, већ половином педесетих година 18. века, а 1761. г. у њој је коморски администратор, односно управник коморских добара Франц Јозеф Редл примио новоименованог жупана Бачке жупаније, калочког надбискупа Јожефа Баћанија. Од 1764. г. Франца Редла је на положају коморског администратора наследио Паул Крушпер, који ће наставити да уређује зграду и њену околину, односно имање коморске администрације у Сомбору. Од 1779. до 1802. г. коморски администратор био је Михаило Ирмењи и под његовим руководством спроведена је велика јозефинска колонизација Бачке Немцима, осамдесетих година 18. столећа.

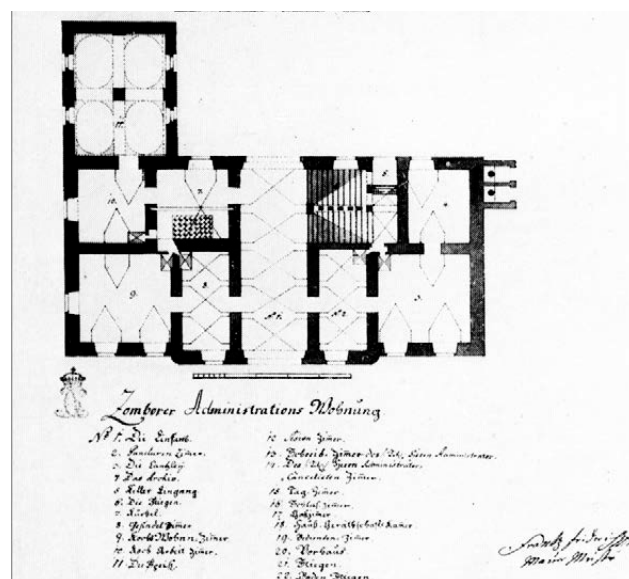
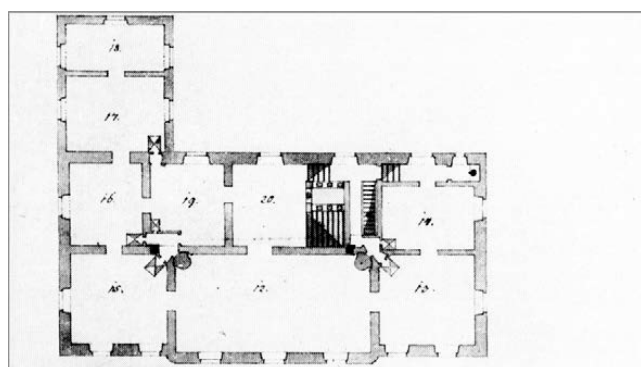

Грашалковићева палата на плану поседа коморских чиновника 1772. год.

Када је саграђена, Грашалковићева палата је служила као административна и стамбена зграда коморске управе (*Domus cameralis administrationis*) и представљала је једну од најимпозантнијих јавних грађевина у Сомбору, којом је коморска управа испољавала своју моћ и значај. Њен првобитан изглед сачуван је на плану имања коморских чиновника који је 1772. г. сачинио Андреас Леополд Кнајдингер. Приликом обнове и преуређења стана за управника Коморске управе, сомборски зидарски мајстор Франц Фридрих сачинио је 1787. г. детаљан план зграде са легендом у којој су посебно назначене све просторије у приземљу и на спрату. У приземљу су се налазили улаз, соба за пандуре, канцеларија, архив, улаз у подрум, степениште, кухиња, соба за послугу, соба, радна соба и остава, док су на спрату биле смештене собе за седнице,

¹ Угарска краљевска комора представљала је највишу финансијску установу у Краљевини Угарској, задужену за вођење евиденције прихода, преузимање прихода (краљевски порези и приходи од регалних права, односно државних монопола), те за управљање коморским добрима (земљиштем, насељима, те земним и пловним путевима) на територији Мађарске, Хрватске и Славоније. Била је подељена на мање обласне територијалне јединице, најчешће по жупанијској територијалној подели, а свака обласна комора имала је више својих провизората, који су обухватили поседе неколико општина.

управникова писарница, соба канцелара управникова, дневна соба, спаваћа соба, соба за госте, комора за кућне потребе, соба за послугу, предсобље, степениште и степениште за таван. Зграда је првобитно, како се види на оба плана, била знатно мања него данас. Приземље је од спрата раздвајао хоризонталан венац, а на средишњем делу зграде налазио се испад са три прозора на спрату (касније је овде дограђен балкон, а средишњи прозор претворен је у балконска врата), те са по једним прозором са обе стране полукружно засведене капије у приземљу. Бочни делови зграде имали су само по два прозора у приземљу и на спрату. Строга композиција фасаде покривене плитким хоризонталима, која, како је приметио Павле Васић, нема динамику бечких палата у који је продро немир рококоа, донекле је разбијена рустичним оквирима прозора у приземљу. На крову зграде налазиле су се полукружне баце.

План приземља и спрата Грашалковићеве палате из 1887. год.

Ово здање у својој земљописној књизи 1787. г. помиње Ј. М. Корабински, који наводи да се у Сомбору налази Коморска управа, чија управна зграда је највећа и најлепша, док су, већином, остале куће ниске и прекривене трском.

Најважнији задатак коморске администрације у другој половини 18. века био је спровођење колонизационе политике бечког двора, па је у Грашалковићевој палати био смештен и имиграциони центар за планирање и досељавање немачког становништва (тзв. *Ansiedlungs-Rent-Amt*), које је у Бачку колонизовано у раздобљу од краја четрдесетих до краја осамдесетих година 18. века. Немци су се досељавали пловећи лађама Дунавом од Регенсбурга до Моноштора или Апатина, одакле су долазили у Грашалковићеву палату у Сомбору, где су, после тродневног карантина, добијали распоред насељавања по околним селима и варошицама тадашње Бачке жупаније. У то време насељени немачким становништвом насељени су Сомбор, Апатин, Пригревица, Колут, Гаково, Риђица, Станишић, Крушевље, Крнаја (Кљајићево), Сивац, Црвенка, Врбас, Вепровац (Крушчић), Бачки Брестовац, Рац Милетић (Српски Милетић), Филипово (Бачки Грачац), Крушчић, Озаци, Каравуково, Парабућ (Ратково) итд. О том насељавању Немаца проф. др Зоран Жилетић пише: „У време терезијанске и јозефинске колонизације водило се строго рачуна о томе да се насељавају само породични људи. Осталим потенцијалним насељеницима даван је рок од три месеца да прилагоде

своје брачно стање захтевима државе као организатора колонизације. Царица Марија Терезија младенце међу колонистима даривала је новцем и пшеницом. Пожељно је било, делом и обавезно, да колонисти у нови завичај понесу и готовину. Повремено су услов биле и врло озбиљне суме (од 300 до 1.000 гулдена по домаћинству). Колонисти су у новом завичају затицали готове куће подигнуте за њих... Свако је добио и краву са телетом, да би одмах било млека у кући, огревно дрво за предстојећу зиму и семе за предстојећу сетву“.

У здању Грашалковићеве палате, односно Коморске администрације, боравио је, током лета 1809. године, уклањајући се пред налетом Наполеонове војске после Битке код Ваграма, аустријски цар Франц I, са 17-тогодишњом кћерком, принцезом Маријом Лујзом, будућом француском царицом и супругом Наполеона Бонапарте, за које је био уређен цео спрат овог здања.

Према опису Антала Миндсентија из 1831. године, управна зграда Краљевске коморе и околне зграде добара Бачко-бодрошке жупаније, заједно су чиниле квадрат, који је формирао стране четири улице (Св. Ивана, Малоцрквене, Змијске и Елефант улице – данашњих Трага цара Лазара, Његошеве, Косте Трифковића и Ј. Ј. Змаја). У управној згради, односно Грашалковићевој палати, на спрату се налазио стан коморског администратора, а у приземљу, са леве и десне стране капије, биле су смештене канцеларије. У дворишту су се налазиле пратеће зграде, иза којих је био врт администратора, на чијем крају се налазила једна кула четвртастог облика, као и засебна, самостојећа двоспратница (тзв. Пашина кула). У истом дворишту налазио се и стан коморског благајника, а нешто даље су били смештени и други службеници, док су се позади налазили станови службеника, велики амбар и шупе.

Администрација коморске управе налазила се у Грашалковићевој палати све до почетка шездесетих година 19. века, када је управа коморских добара у Бачкој укинута. Тај један век, колико је седиште коморске администрације било у Сомбору, коморски администратор (или управник коморских добара), био је највиши државни чиновник у Сомбору. Коморска администрација, коју су чинили провизори, бележници, благајници, инжењери и други службеници, спроводила је све време државну економску и колонизациону политику царства, а уједно је користила и граду у коме је имала своје седиште и значајан удео у његовом свакодневном привредном и друштвеном животу (према записима сина коморског управника Јаноша Гросшмита, очева кућа, односно Грашалковићева палата, била је, током тридесетих година 19. века, средиште друштвених збивања у Сомбору).

Од 1863. г. у Грашалковићевој палати налазила се Царско-краљевска финансијска дирекција, која је преузела улогу раније Коморске управе. Исте године у део овог здања смештена је сомборска поштанска телеграфска станица, а од 1867. г. и „Главна угарска брзојавна штација“. Између два 3 светска рата овде је радила Пореска управа, а током завршних борби у Другом светском рату (1944/45) у згради је неко време била Команда подручја народноослободилачке војске и Среског народноослободилачког одбора. После рата, у овом здању (до друге половине шездесетих година 20. века) била је смештена полицијска служба (СУП) и службе локалних цивилних власти и установа, а након тога овде се налазило седиште управе сомборских трговинских предузећа.

Свој данашњи изглед палата је добила 1891. г. када је дозидан део зграде из некадашње Елефент или Поштанске улице (данас Ј. Ј. Змаја), који се архитектуром донекле разликује од њеног чеоног дела, док је прочељу зграде, са десне стране, дограђен архитектонски усклађен део са још четири прозора у приземљу и на спрату, због чега улаз у зграду није више био по средини. На сачуваној фотографији зграде, насталој крајем 19. века, јасно се још види различита боја крова на дограђеном чеоном делу.

Грашалковићева палата непосредно након доградње 1891. год.

Грашалковићева палата првих година 20. века (око 1905)

Од 1948. г. ово здање има статус заштићеног споменика културе, а од 1991. г. и статус културног добра од великог значаја.

Током последње деценије обновљен је кров и део фасаде Грашалковићеве палате, а данас се у њој налази седиште неколико градских установа.

Ово сомборско здање има, иначе, свог имењака и вршњака у званичном здању председника Републике Словачке у Братислави, некадашњем Пожуну, које се, такође, зове „Грашалковићева палата“. Њу је, као своју летњу резиденцију, подигао гроф Антон Грашалковић. Ова палата била је средиште друштвеног живота у тадашњем Пожуну, а у њој је повремено боравила и аустријска царица Марија Терезија.

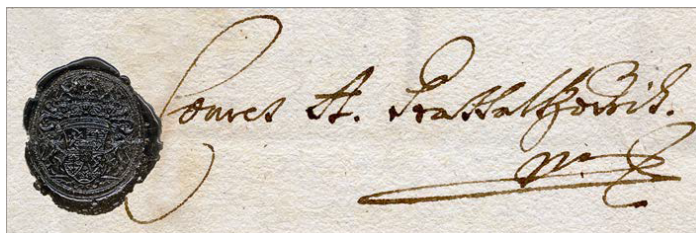
Четворица најзаслужнијих за изградњу здања Коморске управе (Грашалковићеве палате) и његово уређење и функционисање: Гроф АНТОН ГРАШАЛКОВИЋ, као тадашњи председник Угарске краљевске коморе, али и тројица заслужних бачких коморских администратора ФРАНЦ ЈОЗЕФ РЕДЛ, ПАУЛ КРУШПЕР и МИХАИЛ ИРМЕЊИ.

АНТОН ГРАШАЛКОВИЋ (*Anton Grassalkovich*)

Угарски гроф и председник Угарске краљевске коморе, син је имућног племића Ивана Грашалковића, земљопоседника, управника поште и војног судије у време Ракоцијевог покрета и Мађарској, иначе посинка и наследника дела великог имања познатог војног заповедника и истакнутог мађарског генерала Јаноша Боћана. Антон Грашалковић је рођен 1694. г. у Ирмењу (Мојмировце у Словачкој), у породици најве-роватније хрватског порекла, неколико генерација раније исељеној у некадашњу северну Угарску (данас Словачку). Школовао се у Пиаристичкој гимназији у Њитри, у Исусовачкој гимназији у Трнави, као и код фрањеваца у Печују. Определио се за правнички позив и 1715. г. положио је адвокатски испит, те га је већ наредне године Угарска краљевска комора именовала за адвоката у Будиму. Године

1720. био је већ управник краљевских послова, а 1724. г. већник Угарске краљевске коморе и дворски саветник. Од 1748. г. до смрти 1771. г. био је на положају председника Угарске краљевске коморе, а осим осталог био је заслужан за терезијанску колонизацију Бачке немачким, мађарским и словачким досељеницима, педесетих и шездесетих година 18. века. Године 1751. био је именован за једног од два „чувара краљевске круне“, а имао је титулу тајног краљевског саветника, као и великог жупана Ногоградске и Арадске жупаније. Баронску титулу доделио му је 1736. г. цар Карло VI, а грофовску титулу добио је од царице Марије Терезије 1743. године, када је понео и племићки придев „од Ђарака“. Од 1750. г. Антон Грашалковић је био властелин (поседник) града Баје. Стекао је велике поседе на широком подручју између Дунава и Тисе, а саградио је 33 цркве, манастира и капеле, 13 курија и двораца, те седам палата. Поуздано се зна да је у Сомбору боравио само једном, 13. јуна 1749. године, када је био гост овдашње Фрањевачке резиденције, у којој је прославио свој имендан. Других веза са Сомбором, осим оних по хијерархијском устројству свог положаја, Антон Грашалковић није имао. Ипак, његовим именом биће названо барокно звање Бачке коморске администрације, које је саграђено у Сомбору педесетих година 18. века, пре свега заслугом агилног коморског администратора Франца Јозефа Редла.

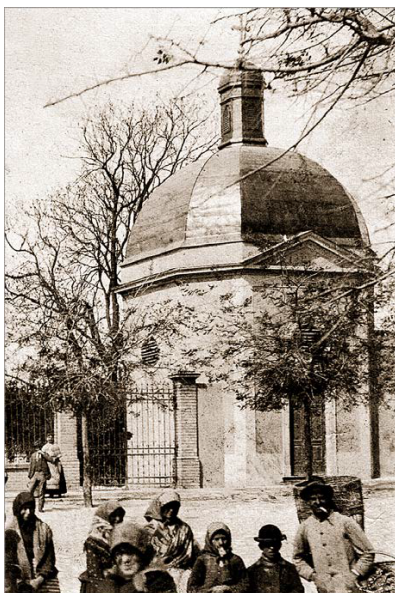

Потпис и печат грофа Антона Грашалковића

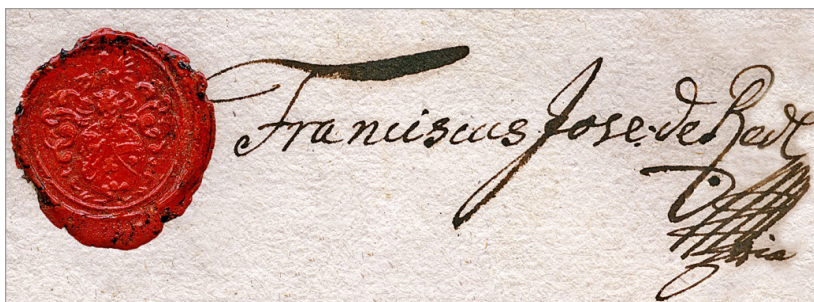
ФРАНЦ ЈОЗЕФ РЕДЛ (*Franc Joseph Redl*)

ФРАНЦ ЈОЗЕФ РЕДЛ (*Франц Јосепх Редл*) је, према наводима племићког писма из 1765. године, ушао у државну службу још као младић (1717), а пре него што је постављен за бачког коморског администратора био је на положају службеника при ердељској комори соли (1720), затим је ангажован на изградњи фортификација у едрелској области Фогараш (1723), после чега је био управник главне канцеларије кнежевских добара (1726), администратор ердељске коморе соли (1729), коморски благајник у Крајови (1731), коморски инспектор за немачке делове Влашке (1735) и административни саветник у Београду, у време Аустријско-турског рата 1737-1739. године. У Суботици је 1743. г. исељавао побуњене српске граничаре, а затим је, као коморски администратор, још неколико година надзирао рад Магистрата повлашћеног краљевско-коморског трговишта Суботице (Редл је говорио „илирски“, односно језик Срба и Буњеваца). Од 1746. г. Редл се налазио на челу Сегединске коморске префектуре, која је обједињавала територије Бачке, Чонградске, Чанадске и Арадске жупаније, које нису биле под војном управом. Године 1749. постављен је за дистриктуалног коморског администратора Бачке и Срема, чије седиште је после елибертације града било у Сомбору, те се на том положају налазио се све до смрти, крајем 1763. године (од 1753. г. имао је титулу администратора свих крунских добара Бачке и Потиске области, а од 1756. г. био је и члан Мађарског судског савета). После 41 године државне службе, Редл је затражио племићки статус за себе и своју породицу, а 17. маја 1759. г. цар Св. Римског Царства Франц I (супруг царице Марије Терезије) доделио му је у Бечу племићко писмо са грбовницом и племићким додатком „од Ротенхаузена“. Франц Јозеф Редл и његова делатност између 1746. и 1763. г. вишеструко су везани за Сомбор и Сомборце, као што је и делатност његових потомака дуже од једног века била везана за поседе у непосредној околини Сомбора. Односи Редла и Сомбораца у знатној мери се разликују у периоду пре елибертације града и након ње. Као сегедински коморски префект и коморски администратор, Редл је, у току борбе за елибертацију Сомбора (1746-1749), стварао велике неприлике започетом подухвату Сомбораца да за своје доскорашње војничко насеље изборе статус слободног и краљевског града. Након што је, упркос свим предузетим корацима Бачке жупаније и Угарске дворске коморе против намере Сомбораца, царица Марија Терезија 17. фебруара 1749. г. потписала Привилегијално писмо којим је Сомбор проглашен за слободан и краљевски град, започео је потпуно другачији однос између администратора Редла и града Сомбора. Редл је, крајем априла 1749. године, учествовао у свечаном проглашењу Сомбора за слободан и краљевски град, а у августу исте године свечано је поставио камен-темељац за подизање Градске куће (здања Магистрата), подигнуте на основи и месту некадашњег каштела сомборског капетана Јована Бранковића. У октобру исте године Редл је, у присуству и уз сагласност представника града и Бачке жупаније, одредио границе сомборског атара и поставио међаше. Сасвим сигурно Францу Редлу може да се припише утицај на одлуку да Сомбор постане седиште Коморске администрације за Бачку, и да, крајем јула 1750. године, овде започне зидање барокне једноспратнице Коморе, која се налазила преко пута здања Магистрата, и у којој је, након изградње, смештена Бачка коморска администрација, што је, бесумње, имало велику улогу на даљу урбанизацију

града. У то време Редл се и преселио у Сомбор. Наредне 1751. године, трудом коморског администратора, господина Редла, како је записано у хроници сомборског фрањевачког самостана, подигнута је, у продужетку будућег здања коморске администрације, љупка капелица Св. Ивана Непомука, саграђена у рококо стилу, која и данас постоји. На свечаности одржаној 24. јуна 1752. г. постављен је први камен у темељ нове римокатоличке цркве Пресветог Тројства, а у запису, који је узидан у темеље цркве, наводи се да је камен постављен за време председавања у Високој комори преузвишеног господина Антуна Грашалковића и коморског администратора овде у Сомбору живећег часног господина Фрање Редла. У Сомбору су рођена и деца Франца Јозефа Редла. Администратор Редл представљао је снажну подршку Сомборцима током дугогодишњег спора са повериоцем, грофом Адамом Баћањијем, који је откупио њихов дуг за износ позајмљен како би била плаћена елибертација, после чега је узео у залог све градске пустаре, као и сву имовину и приходе града, па је претворио Сомбор у своје привремено властелинско добро. Парница је трајала пуних 12 година, а одлучујући моменат била је смрт Франца Редла (крајем 1763) коморског администратора и познатог заштитника Сомбора у Бечу, што је заплашило Сомборце толико да су 1764. године, из сопствених извора и помоћу нових позајмица, подмирили сва своја дуговања грофу Баћањију.

Сомборска капела Св. Ивана Непомука (подигнута 1751),
задужбина Франца Јозефа Редла (фотографија с краја 19. века)

Потпис и печат бачког коморског администратора Франца Јозефа Редла

ПАУЛ КРУШПЕР (*Paul Krusper de Varbo*)

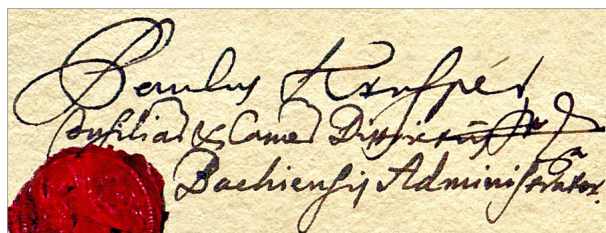

ПАУЛ КРУШПЕР (*Paul Krusper de Varbo*) доселио се у Сомбор с пролећа 1764. године, када је именован за бачког коморског администратора уместо нешто раније преминулог Франца Јозефа Редла. Раније је био велики бележник Барањске жупаније (1750-1754), у којој је записан и као земљопоседник, па секретар Коморске управе Пожунске жупаније (1754-1762), а 1763. г. именован је за коморског администратора Хрватске. Павле Крушпер је оставио видан траг свог 15-годишњег живота у Сомбору. Према запису хронике сомборског фрањевачког самостана из 1771. године, господин Павле Крушпер, коморски администратор, почео је 3. октобра да гради своју кућу на плацу преко пута самостана, а плац је за 300 форинти купио од Бачке жупаније, која је ту хтела да сагради жупанијску зграду. Крушперово једносратно барокно здање завршено је

до половине седамдесетих година 18. века (данас је то здање сомборског Историјског архива). Павле Крушпер је својим средствима подигао 1774. г. и камени барокни споменик Пресветом Тројству, који се налазио на Тргу испред Градске куће, а и тај догађај забележила је хроника сомборског фрањевачког самостана: Дана 24. октобра подигнут је камени споменик Пресветом Тројству на тргу, са киповима Свете Дјеве Марије, те апостола Петра и Павла, о трошку дворског администратора Павла Крушпера. Споменик су истог дана благословили отац Антун Бајалић, каноник и вицеархиђакон. По завршетку посвећења споменика, одржане су три проповеди, на илирском, мађарском и немачком језику. За одржавање овог споменика господин Павле Крушпер поклатио је граду 100 форинти. После 15 година службе бачког коморског администратора, Павле Крушпер је преминуо у Сомбору, 11. априла 1779. године, у 60. години, а сахрањен је у крипти цркве Пресветог Тројства. Хроника сомборског фрањевачког самостана бележи Крушперову смрт записом: Дана 11. априла благо је у Господу уснуо господин Павле Крушпер од Варбоа, краљевски саветник и управник коморских добара у Бачкој и Срему. Следећег дана увече господин Антун Бајалић, каноник из Калоче, вицеархиђакон и жупник у Бездану сахранио га је у крипти цркве Пресветог Тројства, чији је Крушпер био добротинитељ и помагач током живота, да се одмори од својих мука.

Здање Паула Крушпера (данас Историјски архив у Сомбору)

Потпис Павла Крушпера

Споменик Пресветог Тројства на Тргу испред Градске куће, задужбина Павла Крушпера

МИХАИЛО ИРМЕЊИ (Mihály Ürményi)

После смрти Павла Крушпера, дистриктаулног администратора Угарске краљевске коморе за Бачку, Намесничко веће у Пожуну именовало је 1779. г. на овај положај Михаила Ирмењија, раније великог бележника Њитранске жупаније, потомка угарске средњо-вековне племићке породице. Током осамдесетих и деветдесетих година 18. века администратор Ирмењи имао је видног учешћа у друштвеном животу града и у бројним приликама био је домаћин црквеним и политичким угледницима који су посећивали Сомбор. Под његовим непосредним руководством спроведена је, осамдесетих година 18. века, „јозефинска“ немачка колонизација бачких насеља. Од 1792. г. Михаил Ирмењи више од две године решава и међусобне односе у сомборском Магистрату, а контролише и исправност при вођењу благајничких књига. На дужности бачког коморског администратора налазио се до краја живота, а преминуо је 23. јануара 1802. г. у Сомбору, у 57.

години, и сахрањен је у крипти цркве Пресветог Тројства.“

(аутор текста наведеног под насловом Историјат здања Грашалковићеве палате: Милан Степановић, завичајни историчар и публициста, издавач и уредник)

Грашалковићева палата данас има статус заштићеног културног добра од великог значаја и тренутно представља административно- пословни објекат. У току је реконструкција, адаптација и санација објекта као и његова пренамена. Планирано је да овај објекат у срцу града преузме улогу културног центра и да кроз градски пројекат „СОМНИБУС“- „Палата културе“ употпуни културну понуду и заокружи јединствени квартал културе језгра града. Пројектом „СОМНИБУС“- „Палата културе“ се све установе културе у граду повезују, како просторно, тако и програмски, што ће неминовно резултирати и квалитетнијом и богатијом културном понудом Града. „Палата културе“ биће стуб заштите културног наслеђа Града Сомбора и његове историје, али, истовремено, и место развоја новог и савременог, подстичући савремено стваралаштво и креативне индустрије

У „Палати културе“ предвиђено је оснивање музеја Подунавских Шваба, као и отварање просторија за Гете институт и седиште Националног савета немачке мањине у Србији. У оквиру заштите културног наслеђа, будући да је дело сликара Саве Стојкова настало у Сомбору и њему је посвећено, предвиђено је формирање галерије чиме ће се његов велики опус и немерљив допринос уметности приказати јавности.

Ову програмску област употпуниће Салон знаменитих Сомбораца који ће посетиоцима представити најзначајније личности које су рођене или су стварале у Сомбору (Лаза Костић, Вељко Петровић, Ернест Бошњак, Аврам Мразовић и др.).

Подстичући савремено стваралаштво, део простора „Палате културе“ биће организован у виду шест *салона* за поједине гране културе и уметности, првенствено намењени за нове, образовне, едукативне и истраживачке садржаје из свих области, значајније окренути младој, новој публици, осетљивим групама и програмима који ће се реализовати на новоизграђеној летњој позорници (двориште Грашалковић палате-новопланирани „Трг уметности“).

Салонски део „Палате културе“ обухвата следеће:

- Књижевни салон – округли столови, симпозијуми, књижевне вечери; манифестације: Вељкови дани, Дани Лазе Костића, Подунавски дани Јаноша Херцега, Сомборски књижевни фестивал, итд.
- Салон музике и игре – манифестације: COMUS, GreenTown Jazz Fest, Music and Arts фестивал Терминал, Шарени вокали, Фестивал мултикултуралности, итд.
- Музејски и ликовни салон – изложбени простор; манифестације: Ликовна јесен, Сомборски салон, итд.
- Салон креативних индустрија – манифестације и програми: Филмски фестивал „Породица народа“, пројекције филмова Гете института и Аустријског културног форума, тематске изложбе посвећене Сомбору и Сомборцима на филму – циклус „Кад би Сомбор био Холивуд“, итд.
- Едукативни салон – области: екологија, биосфера, дизајн, гастрономија, сомборски брендови, мултимедијални садржаји; манифестације: Циклокултура, Летња школа архитектуре, Арт окупација, итд.
- Салон знаменитих Сомбораца – програми посвећени Лази Костићу, Вељку Петровићу, Милану Коњовићу, Антону Грашалковићу, Авраму Мразовићу, итд.

Палата садржи и централну мултифункционалну салу „СОМНИБУС“ у којој ће се одвијати конгреси, семинари, презентације, изложбе, предавања, дискусије, промоције, итд.

Свим програмима који ће се одвијати у „Палати културе“ биће доступно и унутрашње двориште/летња позорница- новопланирани „Трг уметности“. Летња позорница омогућава извођење *open air* програма 24ч дневно у летњим месецима: позоришне представе, пројекције филмова у оквиру манифестација као што су Филмски фестивал, „Сомборско лето“ или „Слободна зона“, концерте за музичке фестивале „Терминал“ и „GreenTown Jazz“ фестивал, као и концерте музичких група и друге садржаје. Бројне летње манифестације и фестивали који се из године у годину одржавају у Сомбору јасно дефинишу потребу за јединственим летњим отвореним простором.

Назив планског документа:

План детаљне регулације централне зоне Венац у Сомбору („Сл.лист Града Сомбора“, бр.03/2009);

Урбанистички параметри из ПДР-а централне зоне Венац у Сомбору дати су у склопу Информације о локацији која је у склопу техничке документације овог Конкурса.

Програмски услови:

- У оквиру ширег обухвата неопходно је извршити анализу постојећих јавних простора из окружења, намену и материјализацију поплочања истих;
- На предметној локацији- простору обраде- детаљне разраде потребно је пројектовати пешачку зону- трг;
- Идејно решење пешачке зоне- трга неопходно је да садржи партерно решење усклађено са постојећим у пешачкој зони у језгру Сомбора;
- У склопу партерног решења неопходно је решити проблем постојеће денивелације терена, одводње атмосферске воде и јавне расвете;
- Омогућити приступ објекту Грашалковићеве палате- „Палате културе“ особама са инвалидитетом, деци и старим особама и поштовати важеће правилнике из ове области;
- Омогућити приступ доставним возилима, возилима са посебном дозволом и возилу хитне помоћи;
- Идејно решење пешачке зоне- трга треба да буде усклађено са простором и објектима у непосредно околини и да задовољи потребе корисника простора и намене објеката;
- Предвидети материјале у партерним површинама које ће се уклопити са материјализацијом постојећих делова пешачке зоне у језгру Сомбора;
- Предвидети урбани мобилијар и јавну расвету који ће се уклопити са постојећим у до сада уређеним деловима пешачке зоне у језгру Сомбора; у Студији заштите језгра Сомбора, књига II, погледати рекапитулацију развоја уличног осветљења (стр - 144-146)
- Пејзажним решењем дати предлог за уређење зеленила и зелених

површина (зеленило не сме ометати пешачке и колске прилазе објектима, реметити саобраћајну комуникацију пешачке зоне);

- Нивелационим решењем поред предлога за решавање великих висинских разлика у терену дати и предлог за решавање одводње атмосферске воде;
- Приликом решавања трга водити рачуна о намени и врсти постојећих улаза у објекте Народног позоришта и Градске библиотеке као и о планираним улазима у објект Грашалковићеве палате и о њеној планираној намени.
- У склопу решења трга дати и идејно решење за место спомен обележја посвећеног: грофу Антону Грашалковићу, Францу Јозефу Редлу, Паулу Крушперу и Михаилу Ирмењију- положај и димензије у односу на постојеће визуре,

Економски аспекти
пројектованог
решења:

- Неопходно је приказати оквирна финансијска средства потребна за изградњу и уређење предметне јавне површине- пешачке зоне („Трга уметности“).

ЗАДАТАК КОНКУРСА

Задатак конкурса је израда идејног решења новопланираног „Трга уметности“ у Сомбору уз поштовање програмских услова а у оквирима урбанистичких параметара ПДР-а централне зоне Венац у Сомбору.

Идејно решење је потребно да да предлог за уређење новопланиране јавне површине- „Трга уметности“ и прецизније дефинише будуће садржаје јавног простора а кроз задовољење захтева корисника простора и објеката у окружењу а у сагласности са економским тренутком и могућностима- економичност у изградњи и експлоатацији.

2. САДРЖАЈ КОНКУРСНОГ РАДА И ТЕХНИЧКО ОБЛИКОВНА ОПРЕМА

- Језик Конкурса је српски.
- **УЧЕСНИЦИ КОНКУРСА СУ У ОБАВЕЗИ ДА ДАЈУ СЛЕДЕЋЕ ПРИЛОГЕ:**

А. КОНКУРСНИ ЕЛАБОРАТ- А3 ФОРМАТ СА СЛЕДЕЋИМ САДРЖАЈЕМ:

- 1) Текстуално образложење;
- 2) Умањени графички прилози;

Текстуално образложење на А3 формату.

У текстуалном образложењу објаснити филозофију пројекта, објаснити концепт, просторне и обликовне аспекте решења, објаснити карактеристичне елементе решења укључујући и

аспекте материјализације техничких, ликовних решења, образложење економичности и рационалности решења и оквирни предмер и предрачун у сврху доказа економичности и рационалности решења.

Умањени графички прилози на А3 формату

Умањени графички прилози треба да су идентични графичким прилозима на паноима формата 70x100cm.

***** не сме да садржи било какве податке којима би се прекршила анонимност!!!**

Б. ГРАФИЧКИ ПРИЛОЗИ НА ПОТРЕБНОМ БРОЈУ ЛИСТОВА ФОРМАТА 70x100cm СА СЛЕДЕЋИМ САДРЖАЈЕМ:

1. Ситуационо решење анализе ширег обухвата, постојећих јавних простора из окружења, намене и материјализације поплочања истих, у размери 1:200 (1:500);
2. Ситуационо решење намене површина простора обраде- детаљне разраде, у размери 1:200 (1:500);
3. Ситуационо решење поплочања и материјализације простора обраде- детаљне разраде, у размери 1:200;
4. Ситуационо решење са приказом решења јавне расвете и одвођења атмосферске воде са трга, са карактеристичним пресецима, нивелацијом и начелну усклађеност инфраструктурном опремом простора обраде- детаљне разраде, у размери 1:200,
5. Основа трга са детаљима решења партерног уређења (поплочање, зеленило, урбани мобилијар, место спомен обележја) - садржај и обликовна решења просторних елемената, у размери 1:200;
6. Сви изгледи и карактеристични пресеци трга са приказаним објектима који га окружују, у размери 1:200;
7. Детаљи урбане опреме, детаљи поплочања и други карактеристични детаљи у размери 1:50 (1:100);
8. 3Д графички прикази трга (перспектива или аксонометрија):

***** не сме да садржи било какве податке којима би се прекршила анонимност!!!**

В. CD или DVD:

Комплетан Конкурсни елаборат (тачка А) у pdf. формату;

Сви графички прилози (тачка Б) у векторском формату dwg. и у pdf. формату величине прилога 70x100cm (плот у pdf.);

3Д графички прикази у формату: *.pdf, *.jpg, *.tif или сл.

***** не сме да садржи било какве податке којима би се прекршила анонимност!!!**

ОПРЕМА РАДА:

- Конкурсни елаборат је свеска А3 у шест примерака са текстуалним делом и умањеним графичким прилозима са садржајем према тачки А.
- Графички прилози конкурсног рада формата 70x100cm треба да буду технички обрађени и презентовани на материјалу који је погодан за излагање и рад жирија.
- Графички прилози треба да су формата 70x100cm.

- Сваки графички прилог мора бити означен шифром у горњем десном углу који чини број од шест карактера (цифара и/или слова) и редним бројем прилога у доњем десном углу.
- Шифра се мора налазити на свим осталим прилозима рада.
- Сви прилози конкурсног рада морају се предати у запечаћеном омоту.
- Уз конкурсни рад прилажу се и **две запечаћене коверте**:
 - Коверта са ознаком „**АУТОР**“ мора да садржи уредно попуњен формулар (дат у прилогу) који садржи име аутора (ауторског тима), адресу аутора и начин поделе награде, бројеве жирорачуна за уплату награде (односно дела награде и у ком проценту за рад сваког појединачно у ауторском тиму) уколико рад буде награђен, ПИБ за учеснике- правна лица, ЈМБГ за учеснике- физичка лица.
 - Коверта са назнаком „**АДРЕСА ЗА ПОВРАТ РАДА**“ мора да садржи уредно попуњен формулар (дат у прилогу) који садржи адресу за поврат рада (ако рад не буде награђен) и изјаву у којој се аутор или ауторски тим изјашњава да се на јавној изложби рад изложи под шифром (анонимно- у ком случају жири не отвара коверат аутора ненаграђеног рада) или под именом аутора.

Учесник/тим може предати **само један конкурсни рад**. Конкурсни рад садржи само једно решење и варијанте решења нису дозвољене.

3. КРИТЕРИЈУМ ЗА ВРЕДНОВАЊЕ КОНКУРСНИХ РАДОВА

Критеријуми за оцењивање конкурсних радова:

1. **просторни критеријум**- процена квалитета решења са аспекта архитектонске и урбанистичке организације простора и функционалне повезаности различитих намена, односа делова и целине простора и објекта, просторни комфор, квалитет простора, инжењерска рационалност и техничка изводљивост**макс.20 бодова**
2. **програмски критеријум**- процена функционалности и функционалне оправданости решења са аспекта изградње, експлоатације и рационалног коришћења простора, процена поштовања и задовољења конкурсног задатка.....**макс. 20 бодова**
3. **економски критеријум**- процена економичности и ефикасности, економски аспекти пројектованог решења, економска адекватност решења конкурсном задатку, рационалност и практичност, поузданост у коришћењу и експлоатацији (огледа се кроз достављен оквирни предмер и предрачун радова у текстуалном делу рада) **макс. 20 бодова**
4. **естетски критеријум**- према коме се процењује: оригиналност, иновативност и уметничка вредност, изворност и креативна посебност, целовитост и доследност решења, уклопљеност у културно- историјску амбијенталну целину и јавни простор у окружењу.....**макс. 20 бодова**
5. **еколошки критеријум**- однос према заштити, очувању и унапређењу квалитета животне средине, одрживост решења и коришћење обновљивих извора енергије.....**макс. 20 бодова**

На основу наведених критеријума за оцењивање конкурсних радова Жири доноси своје одлуке. Критеријуми за оцењивање наведени су по редоследу значаја. Жири кроз процену степена у коме конкурсно решење испуњава неке или све од утврђених критеријума оцењује конкурсне радове додељујући бодове.

4. НАГРАДНИ ФОНД

Наградни фонд је 850.000,00 динара у нето износу односно предвиђене су следеће награде:

1. **НАГРАДА: 450.000,00 динара** у нето износу
2. **НАГРАДА: 250.000,00 динара** у нето износу
3. **НАГРАДА: 150.000,00 динара** у нето износу

УКУПНО: 850.000,00 динара у нето износу

Сви учесници равноправно конкуришу за награде на Конкурсу.

Жири ће расподелу награда извршити у свему према одредбама Правилника о конкурсима из области архитектуре и урбанизма, са могућношћу и другачије расподеле награда у оквиру предвиђеног наградног фонда.

Жири ће доделити једну прву награду, при чему има право да преостали фонд награда расподели и другачије од наведеног.

Жири ће све одлуке доносити већином гласова.

Све награде, учесницима исплаћује расписивач (Град Сомбор). Исплата награда у нето износу са увећаним припадајућим порезима и доприносима/са урачунатим ПДВ, ће се извршити преносом средстава на текући рачун аутора/правног лица, у року од 45 дана од дана објављивања резултата конкурса.

5. САСТАВ ЖИРИЈА

Решењем Расписивача о образовању жирија, број **02-174/2019-VIII** од 12.06.2019. године, образован је Жири за предметни конкурс, у следећем саставу:

Стручни чланови:

- **Дејан Радовановић**, историчар уметности- конзерватор, председник Жирија- испред Покрајинског завода за заштиту споменика културе Петроварадин
- *Јелена Филиповић, архитекта- конзерватор, заменик председника Жирија- испред Покрајинског завода за заштиту споменика културе Петроварадин;*
- **Елвира Драгић**, дипл.инж. арх., члан Жирија;
Драгана Мудринић, дипл.инж.арх. заменик члана Жирија;

- **Јене Јанковић**, дипл.инж.арх, члан Жирија
Катарина Мацан Сабо, дипл.инж.арх., заменик члана Жирија
- **Надежда Радојевић**, дипл.инж.пејсажне арх. члан Жирија
Милана Вејин, дипл.инж.пејз. арх. и хорт. заменик члана Жирија

Чланови представници Расписивача:

- **Стипан Петреш**, струковни економиста, члан Жирија- представник Народног позоришта Сомбор
Душан Јовић, магистар менаџмента у култури, заменик Жирија- представник Народног позоришта Сомбор

6. ПОСТКОНКУРСНЕ АКТИВНОСТИ

ЈАВНО ИЗЛАГАЊЕ КОНКУРСНИХ РАДОВА

Расписивач (Град Сомбор) све пристигле конкурсне радове јавно излаже, најкасније 30 дана од дана доделе награда.

Јавно излагање радова Расписивач организује као изложбу радова.

ПОВРАТАК РАДОВА

Награђене конкурсне радове задржава Расписивач (Град Сомбор).

Конкурсни радови, осим награђених, преузимају се у року од 15 дана од дана завршетка јавног излагања радова.

МЕЋУСОБНИ ОДНОСИ ПОСЛЕ КОНКУРСА – АУТОРСКА ПРАВА

Аутор Конкурсног рада је учесник који је израдио конкурсни рад и тиме под својим именом објавио ауторско дело чином предаје на Конкурс.

Ауторски тим чине потписници Конкурсног рада, коаутори, и тиме носиоци свих заједничких ауторских права.

Предајом Конкурсног рада аутори (ауторски тим) уступа пренос свих имовинских права аутора Расписивачу уколико је предметни рад награђен.

Награђени радови могу се користити у целини или у деловима и кроз израду планске и техничке документације биће прилагођени ситуацији на терену тј. просторним и техничким могућностима и ограничењима

Расписивач нема обавезу ангажовања аутора као вршиоца израде планске и техничке документације.

Уколико Расписивач оцени, на основу извештаја жирија, да награђени радови испуњавају све постављене захтеве и циљеве из Конкурсног задатка спровешће преговарачки поступак за израду пројектне документације у складу са чланом 36. став 1. тачка 8. Закона о јавним набавкама.

Да би аутор (ауторски тим) награђених радова могао да учествује у даљем Поступку (Преговарачки поступак за израду пројектне документације у складу са чланом 36. став 1. тачка 8. Закона о јавним набавкама) у обавези је да поседује одговарајуће лиценце за пројектовање (пројектантске лиценце за инжењера архитектуре, грађевине, електроинжењера).

Учесници у Преговарачком поступку (аутор или ауторски тим награђених радова) биће позвани да доставе документацију о испуњености услова у преговарачком поступку (на основу члана 75, 76, 77 и 78, Закона о јавним набавкама).

7. ТЕХНИЧКА ДОКУМЕНТАЦИЈА

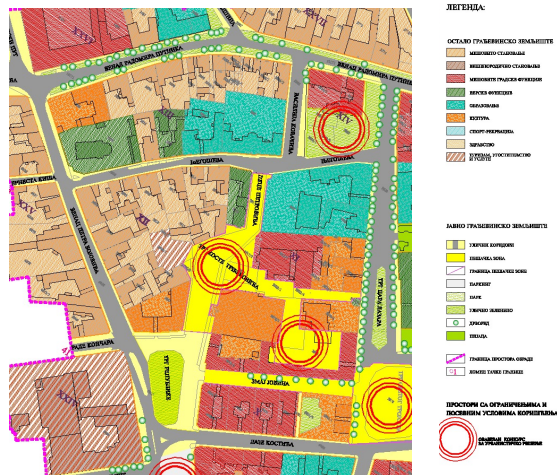
Техничку документацију која није јавно доступна могу преузети сви заинтересовани слањем попуњеног пријавног листа- ПРИЛОГ 1 на mail адресу: dpavlovic@sombor.rs

1. ГЕОРЕФЕРЕНЦИРАНА ПОДЛОГА СА ОРТО ФОТО СНИМКОМ, СКЕНИРАНОМ ГЕОДЕТСКОМ КАРТОМ У КООРДИНАТНОМ СИСТЕМУ И ПРИКАЗОМ ПОСТОЈЕЋЕГ СТАЊА- у dwg формату

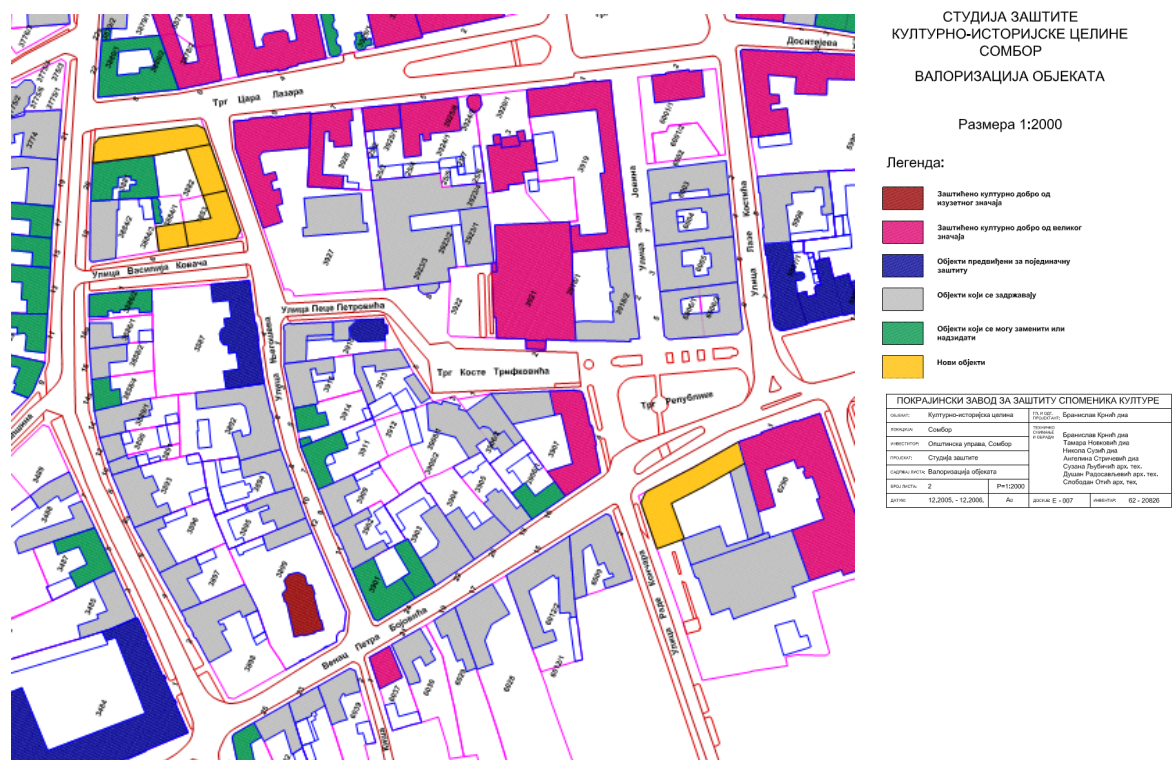

2. ФОТОДУКМЕНТАЦИЈА- ФОТОГРАФИЈЕ СА ТЕРЕНА- у jpg. формату

3. ПЛАН ДЕТАЉНЕ РЕГУЛАЦИЈЕ ЦЕНТРАЛНЕ ЗОНЕ „ВЕНАЦ“ У СОМБОРУ- у pdf формату- може се преузети са сајта Града Сомбора www.sombor.rs у рубрици „Документи-Планска документација“

4. ИЗВОД ИЗ СТУДИЈЕ ЗАШТИТЕ КУЛТУРНО ИСТОРИЈСКЕ ЦЕЛИНЕ СОМБОР- у pdf формату

5. ИНФОРМАЦИЈА О ЛОКАЦИЈИ ЗА ПАРЦЕЛЕ БР. 3918/1 и 3919 к.о.Сомбор I- у pdf формату

6. ИЗВОД ИЗ ПРОЈЕКТА РЕКОНСТРУКЦИЈЕ ГРАШАЛКОВИЋЕВЕ ПАЛАТЕ- у pdf формат

7. ИЗВОД ИЗ ПРОЈЕКТА ПЕШАЧКОГ ПРОЛАЗА

ПРИЈАВНИ ЛИСТ

за преузимање техничке документације потребне за израду Конкурсног рада у поступку јавне набавке Конкурса за дизајн: Конкурс за идејно решење „Трга уметности“ у Сомбору

ТЕХНИЧКА ДОКУМЕНТАЦИЈА ЗА ИЗРАДУ КОНКУРСНОГ РАДА:

1. Геореференцирана подлога са орто фото снимком, скенираном геодетском картом у координатном систему и приказом постојећег стања- у dwg формату
2. Фотодокументација- фотографије са терена- у jpg. формату
3. Извод из Студије заштите културно историјске целине Сомбор - у pdf формату
4. Информација о локацији за парцеле бр. 3918/1 и 3919 к.о.Сомбор I - у pdf формату
5. Извод из пројекта реконструкције Грашалковићеве палате у Сомбору- у pdf формату
6. Извод из пројекта пешачког пролаза- у pdf формату

ТЕХНИЧКУ ДОКУМЕНТАЦИЈУ ДОСТАВИТИ НА СЛЕДЕЋУ MAIL АДРЕСУ:

(mail адреса за слање тражених подлога)

ПРИЛОГ 2- „АУТОР“

	Презиме и име аутора (физичко или правно лице) адреса аутора, ЈМБГ односно ПИБ за правна лица	Потпис аутора/ лица овлашћеног за заступање у правном лицу о прихватању пропозиција Конкурса	Начин поделе награде (%)	Број жиро- рачуна и назив банке за уплату награде
1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				

Напомена:

- Табела треба да се попуни са свим траженим подацима, јер је то услов за исплату евентуалне награде.

ПРИЛОГ 3- „КОНТАКТ“- АДРЕСА ЗА ПОВРАТ РАДА

ИЗЈАВА О НАЧИНУ УЧЕШЋА НА ИЗЛОЖБИ У СЛУЧАЈУ ДА РАД НИЈЕ НАГРАЂЕН

Конкурсни рад може да се изложи:

- 1) са именом (именима) аутора
- 2) са шифром рада, без имена аутора

(заокружити број по избору)

У складу са чланом 54. став 13. тачка 1. Закона о јавним набавкама и чланом 38. Правилника о начину и поступку за расписивање и спровођење урбанистичко-архитектонског конкурса, садржину конкурсне документације потврђује Жирија:

СТРУЧНИ ЧЛАНОВИ:

1. **Дејан Радовановић**, историчар уметности- конзерватор, председник Жирија,

Јелена Филиповић, архитекта- конзерватор, заменик председника Жирија

2. **Елвира Драгић**, дипл.инж. арх., члан Жирија

Драгана Мудринић, дипл.инж.арх. , заменик члана Жирија

3. **Јене Јанковић**, дипл.инж.арх., члан Жирија

Катарина Мацан Сабо, дипл.инж.арх., заменик члана Жирија

4. **Надежда Радојевић**, дипл.инж.пејсажне арх., члан Жирија

Милана Вејин, дипл.инж.пејз. арх. и хорт., заменик члана Жирија

ЧЛАНОВИ ПРЕДСТАВНИЦИ РАСПИСИВАЧА:

5. **Стипан Петреш**, струковни економиста, члан Жирија

Душан Јовић, магистар менаџмента у култури, заменик члана Жирија